

Arrest

nr. 111 540 van 9 oktober 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 1 juli 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat W. BUSSCHAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Yoruba afkomst. U werd op 31 december 1991 geboren te Jos en groeide er op. Uw moeder is een christen. Uw vader is een moslim. U was ook een moslim. Uw vader hoorde op vergaderingen tussen moslims vaak over de plannen van Boko Haram om aanslagen op christenen te plegen. Vijf jaren geleden bekeerde uw vader zich tot het christendom. U en uw jongere zus bekeerden zich daarom ook tot het christendom. Op een zondag in juni 2011 was u met uw ouders aanwezig in een kerk in Jos. Er ontplofte een bom. Uw beide ouders overleden. U vluchtte weg. De volgende dag vluchtte u verder naar Lagos. In Lagos hoorde u dat Boko Haram alle gevluchte christenen uit Plateau state bedreigde. Men raadde u aan het land te verlaten. Begin januari 2013 verliet u Nigeria. U reisde als verstekeling per boot naar Italië. Daar reisde u per trein verder naar België. Op 19 februari 2013 kwam u in België aan. Dezelfde dag nog vroeg u asiel bij de Belgische

asielinstanties. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u een leeftijdsverklaring en 4 internetartikels over Boko Haram neer.

B. Motivering

Er dient er te worden opgemerkt dat uw verklaringen die u in het kader van uw asielaanvraag voorlegde onvoldoende blijken te zijn om een “vrees voor vervolging” zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U zegt dat u zich 5 jaar geleden tot het christendom bekeerde. **Om te beginnen komen deze verklaringen over uw bekering tot het christendom (gehoor CGVS, p.2,3) niet geloofwaardig over.** Ten eerste omdat u in de vragenlijst van het CGVS, opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna DVZ) op 21 februari 2013 nog stelde dat uw religie de islam is en dat uw ouders bekeerde christenen zijn, maar dat u een moslim bent (p.1, pt.2 en p.4, pt. 5). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheid, zei u enkel dat u al 5 jaar christen bent (gehoor CGVS, p.3). Hiermee overtuigt u niet aangezien het verslag van de vragenlijst van het CGVS u bij de DVZ voorgelezen werd en u zich aan de hand van uw handtekening akkoord verklaarde met de inhoud ervan (p.5).

Uw bedrieglijke verklaringen over uw bekering tot het christendom vinden hun bevestiging in uw bevreedende uitleg voor uw bekering tot het christendom en uw gebrekkige kennis betreffende enkele basisbegrippen uit het christendom. U zegt dat uw moeder al altijd een christen was, dat uw vader een moslim was, maar dat hij zich 5 jaar geleden ook tot het christendom bekeerd heeft. U hebt zich 5 jaar geleden ook tot het christendom bekeerd omdat uw vader dit deed. U bent hem gewoon gevolgd. U weet niet waarom uw vader zich bekeerd heeft. Op de vraag wat u aanspreekt in het christendom ten opzichte van de islam zegt u ‘er is een groot verschil, geen ruzies en zo, meer peace and love’ (gehoor CGVS, p.3). Uit uw verklaring blijkt dat u niet weet waarom uw vader zich bekeerde tot het christendom. U weet ook niet goed waarom u zich bekeerde tot het christendom. U bent gewoon uw vader gevolgd. Uw vage en weinig doorleefde uitleg voor deze bekering van uw familie tot het christendom komt weinig aannemelijk over. Verder antwoordt u het volgende op de vraag wat op Pasen gevierd wordt: ‘het is iets om Jezus te vieren, zondag en maandag en de 40 dagen ervoor moet men vasten’. Op de vraag wat op Pinksteren gevierd wordt, moet u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p.9).

Verder komt uw verblijf in Jos vanaf uw geboorte tot juni 2011 niet geloofwaardig over. U weet niet hoe de oorspronkelijke christelijke bewoners van Jos heten. U weet ook niet wat Berom, Anaguta of Afisare betekenen (gehoor CGVS, p.7,8,9). Nochtans zijn dit de oorspronkelijke christelijke bewoners van Jos (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U weet niet wie de aartsbisschop van Jos is (gehoor CGVS, p.7). U zegt dat er geen rivier door Jos loopt en dat u geen rivieren kent in Plateau state (waar Jos ligt). De dichtste rivier die u kent is de Niger. De naam Bunga doet bij u geen belletje rinkelen (gehoor CGVS, p. 7,8). Nochtans is Bunga de naam van de rivier die door Jos stroomt (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U weet niet tot welke partij de huidige gouverneur van Plateau state hoort (gehoor CGVS, p.8). Hij hoort tot de partij People's Democratic Party (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U zegt dat de universiteit van Jos in Jos south ligt (gehoor CGVS, p.7). Nochtans ligt de universiteit van Jos in het noorden van Jos (zie informatie toegevoegd aan het dossier). U situeert de Ahmadu Bello road in de buurt van de universiteit (gehoor CGVS, p.8). Nochtans ligt de Ahmadu Bello road in het stadscentrum en de universiteit ten noorden van Jos (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Het hoofdkantoor van Jos ligt aan de Ahmadu Bello road (zie informatie toegevoegd aan het dossier), maar volgens u is dit aan de Barikin Ladi road (gehoor CGVS, p.8). U weet niet wat Anguwa Rukuba is (gehoor CGVS, p.8). Nochtans is dit een wijk in Jos north (zie informatie toegevoegd aan het dossier). Het is vreemd dat u deze plaats niet zou kennen aangezien u volgens uw verklaringen uw hele leven in Jos north woonde (gehoor CGVS, p.2,4). De door u tentoon gespreide kennis van Jos is beperkt en foutief, wat frappant is voor iemand die er bijna zijn hele leven gewoond zou hebben (gehoor CGVS, p. 2,4).

Daarnaast verklaart u dat u op een zondag in juni 2011 in een kerk in Jos was, dat Boko Haram er toen een bomaanslag pleegde en dat hierbij veel doden vielen (gehoor CGVS, p.4,6). Er moet opgemerkt worden dat in de internetartikels die u neerlegt nergens verwezen wordt naar een bomaanslag die in juni 2011 in Jos zou plaatsgevonden hebben. In de uitgebreide informatie waarover het CGVS beschikt (en die toegevoegd is aan het dossier) is evenmin enige informatie terug te vinden over een bomaanslag door Boko Haram in Jos in de hele maand juni 2011.

Er kan geen geloof gehecht worden aan uw bekering tot het christendom. Evenmin kan geloof gehecht worden aan uw verblijf in Jos. Evenmin is het geloofwaardig dat er in juni 2011 een bomaanslag op een kerk in Jos gepleegd werd. Bijgevolg komen de door u aangehaalde problemen met de moslimextremistische organisatie Boko Haram in Jos totaal ongeloofwaardig over.

U verklaart dat u in juni 2011 naar Lagos vluchtte. Ondanks het feit dat u geen enkel concreet vervolgingsfeit weet te noemen, stelt u toch dat u zich in Lagos niet veilig voelde omdat Boko Haram waarschuwde dat ze alle staten die weggelopen christenen beschermt, ook zal aanvallen (gehoor CGVS, p.6). Ten eerste toont u hiermee allerm minst aan dat u persoonlijk en systematisch vervolgd zou worden door Boko Haram. Ten tweede blijkt uit de voorhanden zijnde landeninformatie (toegevoegd aan het dossier) dat **hervestiging op een andere plek in Nigeria mogelijk is voor eenieder die aan lokaal religieus geweld wil ontsnappen. Meer bepaald in de zuidelijke staten kunnen christenen in het algemeen in vrede leven.** Hoewel blijkt dat Boko Haram vanaf 2009 regelmatig aanslagen op christelijke en westerse doelwitten uitvoerde in Nigeria, blijkt evenzeer dat de federale Nigeriaanse overheid – aanvankelijk in de gedaante van president Umaru Musa Yar'Adua (moslim) en na diens dood in de gedaante van Goodluck Jonathan (christen) - wel degelijk maatregelen nam en neemt tegen het geweld vanwege Boko Haram. Er worden regelmatig leden van Boko Haram opgepakt en opgesloten en de federale overheid probeerde in 2012 ook onderhandelingen op te starten met de leiders van Boko Haram. Uit diverse informatiebronnen blijkt ook dat de aanslagen die door Boko Haram werden uitgevoerd in het noorden en het centrum van het land plaatsvonden. Uit dit alles blijkt dat er in elk geval geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de beweging van Boko Haram op het hele Nigeriaanse grondgebied en dat bovendien de federale Nigeriaanse overheid actief is in de bestrijding van de beweging. Er kan evenmin worden besloten dat de aanslagen gepleegd door Boko Haram, verspreid over het Nigeriaanse grondgebied, zouden kunnen geïnterpreteerd worden als een situatie van willekeurig/veralgemeend geweld in het kader van een intern gewapend conflict, zoals gedefinieerd in pt. 15 C van de definitie van subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan u bezwaarlijk een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' inroepen bij terugkeer naar Nigeria.

Uit dit alles blijkt dat de elementen die u aanbrengt niet van die aard zijn om te besluiten tot een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat de door u neergelegde leeftijdsverklaring betreft: dit document bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS (toegevoegd aan het dossier) dat corruptie een wijdvertakt maatschappelijk probleem is in Nigeria. Nigeria staat op de Corruption Perceptions Index 2011 op plaats 143 van de 183 landen en scoort met 2,4 op 10 heel laag wat betekent dat er veel corruptie is. De bewijswaarde van dit neergelegde document dient dan ook gerelativeerd te worden. De 4 neergelegde internetartikels betreffen enkel algemene informatie en voegen niets toe betreffende uw persoonlijk asielrelaas. Bovendien hebben documenten enkel een toegevoegde waarde als ze ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat hier totaal niet het geval is. U legt daarenboven geen documenten voor die ons toelaten uw reisroute te controleren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Waar verweerder stelt dat christenen in de zuidelijke staten van Nigeria veilig kunnen leven en enkel het noorden dienen te vermijden, voert verzoeker aan dat uit het reisadvies van de Nederlandse regering blijkt dat alle reizen naar de provincies Abia, Adamawa, Bayelsa, Delta en Rivers worden afgeraden. Dit zijn alle provincies gelegen in het zuiden van het land. Nergens uit de bestreden beslissing blijkt dat verweerder recent nog een studie heeft gedaan naar de veiligheidssituatie voor christenen in het zuiden van het land.

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM).

Verzoeker verwijst naar een aantal rapporten en artikels en stelt dat hij als christen wordt bedreigd door de terroristische groepering van de Boko Haram die gezworen hebben provincies aan te vallen die een onderdak zouden bieden aan de christenen.

2.1.3. Verzoeker voegt volgende stukken bij zijn verzoekschrift: vijf "bewijzen van onveilig thuisland" (stukken 3 en 5-8) en een geografische kaart van Nigeria (stuk 4).

2.2.1. Gelet op hun onderlinge samenhang, worden de ingeroepen middelen hieronder samen behandeld.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn bekering tot het christendom, alsook zijn verblijf in Jos vanaf zijn geboorte tot juni 2011 niet aannemelijk heeft gemaakt. Deze vaststellingen, die steun vinden in het

administratief dossier, zijn terecht en pertinent en dienen dan ook als vaststaand beschouwd worden. Hetzelfde geldt voor de vaststellingen in de bestreden beslissing aangaande zijn verblijf in Lagos en zijn op het CGVS neergelegde leeftijdsdocument. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar het geweld tegen christenen in Nigeria aan de hand van rapporten en artikels niet relevant. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat hij als christen wordt bedreigd door de terroristische groepering van de Boko Haram.

Waar verzoeker verwijst naar het reisadvies van de Nederlandse autoriteiten van 10 juli 2013 in samenhang gelezen met de geografische kaart van Nigeria (verzoekschrift, stukken 3 en 4), dient opgemerkt dat dit reisadvies gericht is aan reislustige Nederlanders en aldus geen verband heeft met verzoekers asielrelaas. Waar verzoeker stelt dat uit de bestreden beslissing niet blijkt of verweerder recent een onderzoek deed naar de veiligheidssituatie voor christenen in het zuiden van Nigeria, wordt vastgesteld dat in het administratief dossier in de map 'Landeninformatie' uitgebreide informatie aanwezig is in verband met de veiligheidssituatie in Nigeria, eveneens aangaande christenen en het zuiden van het land (administratief dossier, stuk 15, zie onder meer 'Thematische aantekening Nigeria: Boko Haram'). Verzoeker kon wel degelijk kennis nemen van deze informatie. Immers, het inzagerecht laat verzoeker toe om zijn dossier op het Commissariaat-generaal in te kijken en kennis te nemen van de inhoud teneinde zijn verdediging te organiseren. In de mate dat verzoeker zou doelen op het feit dat hij niet geconfronteerd werd met de argumenten en de bijkomende informatie vooraleer de bestreden beslissing werd genomen door de verwerende partij, dient hij erop gewezen te worden dat de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure is maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofd zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS